ANY I. Granollers 11 de Agost de 1906. NUM. 15.

EL VALLÉS

Setmanari autonomista

Preus de suscripció

ESPANYA, trimestre, ... 1'50 Ptas.
EXTRANGER, semestre. . . . . 4'50 »
Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:

Lletjós, 31. – GRANOLLERS

Anuncis y reclams, á preus convencionals.

No s' admeten escrits sense firma.

ELS ORIGINALS NO 'S TORNEN

Les vies de comunicació en la nostra comarca

V

Els camins vehinals

Sentím una gran simpatía, quasi diriem passió, per els camins vehinals, per aquestes petites vies plenes d' interés y de poesía, que á mes de son utilitat práctica ens proporcionen verdader encant revelantnos moltes vegades llochs apenes coneguts, interessants monuments,y casals y poblets de bellesa encisadora. Els que han tingut ocasió de coneixer l' hermosa Fransa haurán pogut veurer lo que son aquestos xamosos camins vehinals de l' altre vessant dels Pirineus bordejant les arbrades costes de ses montanyes; les haurán vist per entre els prats de la frescal Normandia, trassats en petites rectes en les planures fertils de la Turena ó serpentejar per les accidentades terres del Delfinat y de l' Auvernia. Per tot allí apareixen simpátichs planers de no molta amplitut, entremitj de dues línies d' arbres, sens que res hi falti. Pot dirse que ells constitueixen la verdadera urbanisació rural, donant expléndida mostra de la cultura del pays y fent que á tot arreu se puga arrivar en carruatjes de tota mena.

Nosaltres prou voldríem que aixís fossen els nostres, mes ens sembla que les corrents no tiren per aquí. Ja havém vist que per part del Estat s' está estudiant la manera de substituir per projectes de camins vehinals els de carreteres á construir, y en la mateixa Diputació provincil anostra, sembla notarse parescuda tendencia. A nostre entendrer això fora un error de concepte car es molta la diferencia, en lo essencial, que hi ha entre carreteres y camins vehinals. Les primeres deuhen esser víes, que tenint per primordial objecte l' enllás de punts de relativa importancia, precisa se construeixin de manera que resulti la línea mes curta y la via mes practicable, no oblidant may que 's tracta de serveys generals y que á tot el país interessen. Se deu de recorrer á la expropiació á fí de que sos trassats sien lo que cientificament deuhen esser, deixant sacrificades, si es necessari, petites conveniencies de localitat. En cambi els camins vehinals deuhen sacrificar sa trajectoría pera servir les poblacions per petites que sien, les simples parroquies, les petites agrupacions. Sa amplitut no hauría de excedir de cinch metres y fins en alguns podría esser de quatre; sempre ab les obres de fábrica necessaries, pero modestes aqueixes; el trassat ab revoltes, si convé, pera estalviar trinxeres y grossos terraplens. Pero sobre tot deuríen esser planers á fí de ferlos accesibles á tota classe de tracció; no tothom disposa d' un automovil ó d' un tronch d' euges normandes. Sobre aquest particular debém consignar que 'ns sembla que 'l Govern ha comés un desatino autorisant pendents fins el nou per cent. Al veureho no varem poguer menos d' exclamar: *Ave María Purissima!*

En quan al plan de camins vehinals, que presentat per la Diputació, fou aprovat per R. D. de 26 de Maig de 1905, poch ne dirém, creyém que estará acertat donada la competencia de les persones que han intervingut als seus estudis y formació, pero el procediment seguit ens resulta una mica insólit; perqué, ¿quina Corporació, quina entitat ha sigut consultada? ¿de que han de servir les Juntes de Districte y la Junta Provincial creades en virtut de la Lley de 30 Juliol de 1904? Tal sembla ha sigut el desitj de la Diputació de arrogar se la representació de tothom en aquesta materia, que ni sisquera te designades les persones que li pertoca nombrar pera que formin part de les Juntes de Districte; en quant á la Provincial no sabém si s' ha constituit definitivament encara, tota volta que la persona designada per la Junta del Districte de Granollers pera formarne part tampoch sabém hagi sigut demanada en rés.

Pero això, no es això. O se faculta a la Diputació Provincial pera que respecte á camins vehinals fassi lo que bé li sembli, y com á conseqüencia, se disolguin les Juntes Provincial y les de Districte, ó se constitueixin aquestes definitivament y procedeixin al cumpliment de la seva missió, que á nostre entendrer, no es altra efectiva: en quant á les de Districte que indicar, previa consulta als pobles, els camins vehinals mes convenients á fí de que la Junta Provincial puga formular el plan que la Diputació hauría d' executar ab tots els elements que pera aquest objecte comptés y els que 'l Gobern concedís. Altra cosa no fará mes que posar en dubte la serietat en que s' ordenen, s' interpreten y 's cumpleixen les disposicions dels Poders Públichs.

Joseph M.ª DRAPER.

La Ametlla.

CLAR Y CATALÁ

Nova contradicció.—En Lerroux diu que en el Catalanisme hi caben els republicans, els lliberals y fins els ateus. —¡Ara diu que es reaccionari!—¿En que quedém?—En Lerroux contra la llibertat de pensament y de conciencia. —Els homes de ideals avensats no podém seguirlo.

Tots els partits polítichs monárquichs centralistas, s'han ajuntat pera imposar una lley qu'es una vergonya. ¿Que te donchs d'estrany que tots els catalans formém el cuadro entorn de la llivertat amenassada? Si han rivalisat, tant en Moret com en Maura, en la confecció d'aquesta lley, natural es que també tots els catalans ens ajuntém pera combátrela.

Y no está acabada la feyna, com pretén en Lerroux, al contrari, tot just comensa. Si devant de la amenassa de la lley tots ens vam ajuntar, més necessari es conservar aquesta unió ara, que ab sa aprobació, l'amenassa s' ha convertit en realitat.

Aquesta lley encara que dictada contra'ls catalanistas, pot servir contra'ls republicans, contra'ls anarquistas, contra tots els que fassin nosa á l'actual política. Això ell mateix ho ha firmat, per lo tant si el perill es comú, llógich es que tots ens aprestém á la comú defensa.

Pero aném seguint.

«Y digo yo ¿solidaridad catalana? ¿Pues que otra cosa es el *catalanismo*? O no es nada. El catalanismo, como organización; es una *Liga*, á la usanza inglesa, de aquellas que en el imperio británico se forman con tanta frecuencia, persiguen un fin concreto, de antemano definido y convenido, lo consiguen y se disuelven. Así la «Lliga Regional ista» se propone la autonomía de Cataluña, y, conseguida que fuera, como no podría formar gobierno, se disolvería. Y cada elemento recobraría su libertad completa y volvería á su esfera de acción natural. Por eso es que en ella pueden figurar républicanos y monarquicos, liberales y reaccionarios, proletarios y burgueses, creyentes y ateos, con tal que todos coincidan en la aspiracion común, que justifica su temporal alianza, para Cataluña; y con tal que sean catalanes »

Deixant de banda qu'en l'anterior paragraf torna á referirse á la "Lliga Regionalista" com si fos l'únich núcleo qu'integrés totalment el catalanisme, confon la solidaritat, qu'es el medi de qu'ens valém, ab el fí qu'ens proposém qu'es l'autonomía de Catalunya.

L'esprit de tolerancia qu'encara en el Catalanisme, no es un programa en sí, sino el medi de que's val pera acoblar á tots els autonomistas pera conseguir son fí, qu'es l'autonomía de Catalunya; y del mateix modo tots els catalans ens podém acoblar, per medi de la solidaritat catalana, en defensa, no

El Vallès. Setmanari autonomista, 11/8/1906, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

precisament de l'autonomía de Catalunya, com ell afirma, (perque aquesta es feyna nostra especial) sino de sa dignitat, dels drets que la Constitució regoneix als catalans.

La primera, es una solidaritat entre'ls catalanistas, pera conseguir l'autonomía de Catalunya; la segona sería la solidaritat entre'ls catalans, pera conseguir el respecte á Catalunya. Abduas cosas son ben diferentas y volguer fer creure que la solidaritat catalana sería una ampliació del Catalanisme, es igual que suposar que sols nosaltres som els qu'ens preocupém de la defensa de Catalunya y dels catalans; puig ell mateix ha confessat, que tant els obrers catalanistas, com els republicans, com els anarquistas, com tots, poden ser víctimas de la lley de jurisdicions.

Y ara ve una nova contradicció.

«No, no es nada de esto No tenemos de común sino el amor á la autonomía regional. En todo lo demás somos enemigos jurados, irreductibles, irreconciliables. Nosotros queremos antes que la regional la autonomía municipal, y antes que esta la individual, que es la libertad política »

Aquí's despatxa al seu gust, atribuintnos un programa inventat per ell.

Pera refutarli, ni tant sols ens hem de pendre la molestia de citarli el gran número de periódichs que dintre'l Catalanisme defensan y proclaman els ideals políticks més radicals No això cal: n'hi ha prou ab presentarli devant dels nassos el párrafo que habíam copiat anteriorment, y en el que confessa qu'en el regionalisme hi caben *republicanos y monárquicos, proleterios y burgueses, creyentes y ateos.* ¡Ja veuhen quinas planxas més hermosas sab tirarse el senyor Lerroux! perque si dintre'l nostre moviment hi caben els homes d'ideals avensats, es imposisble que siga contrari á l'autonomía política, ni á la autonomía individual, ni á res de lo que gratuitament ens importa en l'últim paragraf.

Y que no digui qu'ell vol el pensament y la conciencia lliures. L'home qu'en el seu article titolat *El alma en los lablios*, parla d'anar á incendiar la *Liga Regionalista*, no te dret á dir may que vulgui la llibertat de pensament; y qui com ell voldría anar á cremar el Palau del Bisbe, com afirma en el mateix article, may podrá dir que vulgui la llibertat de conciencia.

En tot cas som els catalanistas á qui ens haurán de repugnar els ideals d'un home que voldría formar una nova inquisició.

Marcel RIU.

****

PASSIONARIA

Tres vegades los seus ulls
vegí guaytar cel enlaire,
extasiantse son esguard
fent enveja á l' estelada;
la vegí eu son dolor greu
corsecantse, corsecantse
febrosenca de patir
¡Blau amunt com hi aguaytaba!

***

A la Verge dels Dolors,
la pobreta passionaria,
demanava de genolls,
demanava suspiranta
"eixos ulls de pietat
girantlos envers nosaltres".
Y aquí feya un llarch somrís
y ab els ulls miraba enlayre
y la llum d' aquell cel blau
l' inondaba d' esperansa

***

Temps enllá ¡mústiga flor!
van vestirla tota blanca
y el seu front van coronar
de penjolls y de garlandas,
hoy seguint á son esprit
¡Blau amunt com hi aguaytaba!

. . . . . .

Tres vegadas los seus ulls
vegí guaytar cel enlayre

M. Fontdevila y Cruixent.

Granollers.

****

La Lley de les Jurisdiccions
á Catalunya

Consell de Gerra

Dilluns á Barcelona va celebrarse un Consell de Guerra contra don Domingo Recto y Vila, director de *La Campana de Gracia*, per un article titulat "Com va comensar la Solidaritat" publicat en dit setmanari en el número corresponent al dia 14 de Juliol prop passat, qual autor es el Diputat á Corts don Emili Junoy.

L' acte tingué lloch en el quarto de banderes de la caserna d' enginyers de les Dressanes y el tribunal el formaren el tinent coronel d' enginyers don Joan de Pagés, com á president, y com á vocals els capitans senyors Enrich de Rizo, don Vicens Oslé, don Ramon Lopez, don Joseph Aliaga, don Miquel García y don Lluís Martinez Uria; el tinent de caballería don Joaquím Jiménez Frontin, com á fiscal, y don Eduard de la Roquette, de defensor del processat. Com á assessor actuá l' auditor de segona don Ernest Miró.

Declarat pel president obert l' acte, el jutge instructor de la causa, que era 'l comandant d' artillería senyor Bertran de Lis, va llegir l' apuntament que fa constar que la causa del procediment fou motivada per haverse publicat en el número corresponent al 14 de juliol passat, del setmanari *La Campana de Gracia*, un article titolat "Com va comensar la Solidaritat", que 's considerá injuriós pera l' exercit desde 'l comensament fins á un determinat paragraf que cita, y que averiguat l' autor resulta esser don Emili Junoy, diputat á Corts, per lo qual va demanarse á les Corts el coresponent suplicatori pera fer responsable á son autor de dit article, pero que atenentse al text de l' esmentada lley de jurisdiccions, mentres les Corts no concedeixin el suplicatori, les diligencies s' havíen dirigit contra 'l segon responsable, ó sigui 'l director del periódich, que resultá esser en Domingo Rectó y Vila, el qual assistía voluntariament á l' acte.

Terminada la lectura de l' apuntament, el fiscal va llegir son informe, en el que diu que l' acusat tenía plena conciencia dels seus actes com á director de l' esmentat setmanari, no ignorant la responsabilitat que contreia publicant l' article objecte de la causa (que fou llegit en son text original pel mateix fiscal), extenentse en consideracions sobre les lluites actuals. Després diu que no hi fa res que lo denunciat porti la firma d' un diputat pera castigar á l' acusat, perqué, ademés de que aquest—segons el text de la lley—es també responsable no castigantlo se sentaría un funest precedent, puig bastaría que qualsevulga que volgués injuriar á les institucions armades, fes firmar les seves diatribes per un diputat, pera esser irresponsable.

Acaba apreciant l' existencia del delicte de injuries á l' exércit, comprés en l' article 258 del Codi de Justicia militar y en els tercer y onzé de la lley especial darrerament dictada, en relació també ab el 14 del Codi penal ordinari, de quin delicte 'n fa responsable, mentres no 's pugui procedir contra l' autor material, al Domingo Rectó Vila, pel qui demana la pena de quatre anys y dos mesos de presó correccional, ab suspensió de tota mena de cárrechs.

Després de llegit pel fiscal son informe y de ratificarse 'l mateix en ses conclusions, el defensor don Eduard de la Roquette procedeix á llegir el seu, molt extens y ple de bona doctrina jurídica. Diu que no creu,—com el fiscal—que les paraules que aquest considera injurioses pera l' exércit, se refereixin á n' aquest, puig tot lo més podría injuriarse á persones incertes y desconegudes y aquestes haurían d' esser les que reclamessin contra l' acusat. Ademés diu que després de les explicacions del senyor Junoy totes les soposicions de calumnia resten destruides completament.

Recorda la circular del senyor Moret sobre l'interpretació y l'aplicació que s'ha de donar a la nova llei, en quina circular se diu ben clar que s'ha d'atendre més als fets que a les paraules.

Després diu que no creu en la complicitat de l'acusat ab l'autor de l'article, quin verdader autor, don Emili Junoy, ha regonegut les quartilles y la firma, y fa constar lo llastimós que fora que ara se condemnés al Domingo Rector y vingués demá la concessió del suplicatori, puix no cabenthi revisió, no podría deslliurarsel de la pena, pagantlo així un just regonegut, pel pecador.

Acaba son informe ab paraules sentides, demanant misericordia pel ciutadá, pel pare de familia, que pera guanyarse un tros de pa se troba avui a apunt d'anar a presiri, mentres el verdader culpable pot passejarse tranquilament per dur l'investidura de diputat. Y com á síntesi del seu informe, demana pera'l seu defensat la lliure absolució, o en cas de que això fos materialment impossible per la llei, el mínimum de pena, que fora de sis mesos y un día de presó.

Acabat de llegir pel defensor son informe, el President fa la pregunta tradicional a l'acusat de si té res que dir, y no fent aquest us de la concessió y mantenintse'ls informants en llurs conclusions, el president dona per acabat l'acte, a les vuit y quart, no donantse sentencia perqué aquesta no's podía fer pública fins que sigui aprovada pel Capitá general.

***

Dimecres a les onze, se presentá don Domingo Rectó y Vila en el domicili del jutge instructor senyor Bertran de Lis, seguint l' ordre de comparéixer tots els dies. El tinent coronel esmentat lí llegí la sentencia del tribunal militar que li imposa la pena de DOS ANYS, QUATRE MESOS Y UN DIA DE PRESÓ. El capitá general interí, senyor Castellví, havía firmat la condemna hores abans.

El senyor Rectó y Vila quedá detingut immediatament.

***

En la redacció de *Las Noticias* se varen reunir ahir al vespre, convocats pel seu director senyor Guerrero, els representants de *El Noticiero Universal*, *La Veu de Catalunya*, *La Publicidad*, *El Diluvio*, *El Progreso*, *El Liberal*, *Diario del Comercio*, *La Tribuna*, *Diario Mercantil* y *El Poble Catalá*. pera interessarse pel company en la prempsa senyor Rectó, condemnat á dos anys de presó en el procés seguit per la llei de jurisdiccions.

El Vallès. Setmanari autonomista, 11/8/1906, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Entre'ls reunits se designá una comissió pera que estudihi la manera de fer menys aflictiva la situació del seu infortunat company proposant un medi práctic de solidaritat periodística dintre'ls medis marcats per la llei.

****

Mercat de Granollers

Preus del dia 9 de Agost de 1906

Blat	15'00	Ptes.	quartera
Fabons	12'50	id.	id.
Patates . .	de 03'50 á 04'00	id.	quintá.
Ous	01'35	id.	dotzena.
Gallines . .	de 12'00 á 14'00	id.	parell.
Pollastres .	de 04'00 á 07'50	id.	id.
Conills . .	de 03'00 á 05,00	id.	id.

****

Lo que cal fer

Aném malament.

Tant que han parlat els diaris poca soltes de les nostres campanyes, del nostre modo de fer, de les actituts de fermesa de tot Catalunya quan s' ha sentit á sobre la grapa d' un ministre barroer ó el cop destrempat d' una ploma carrinclona y ploranera, y encare no hem comensat á fer lo que deuríem: el verdader sanejament aquí casa, el buyt, el siti per la fam á aquesta prempsa que, com *El Liberal en Barcelona*, vomita calumnia darrera calumnia contra els autonomistes.

Y per arrivar á aquesta consecució no n' hi ha prou, encare que sigui bona feyna, d'estampar contra aquets agavelladors d'infamies tots els dicteris imaginables. S' ha de fer alguna cosa grossa; algun acte en el que virilment demostrin Barcelona y tot Catalunya que ens en sentím els catalans de les fuetades.

No pot ser de cap manera, que homes com en Manau, per una calumniosa acusació estiguin tancats ahont els pillets que per aquí ens roben deurien purgarhi les seves tristes hassanyes.

****

Crónica Comarcal

Caldas

Tením la satisfacció de fer constar que la colonia escolar que estiueja en aquesta Vila, y de qui donavem compte en el número passat, está contentíssima, per ser objecte de tota classe d' atencions tan per lo que correspon á les autoritats locals com al vehinat en general. Diariament se dedica á passeigs y excursions escolars, ó siga al cumpliment de la seva missió, á fí de procurar per medi de un continuat exercici físich, mes forsa y vigor al delicat organisme de les criatures, siguent d' esperar un resultat satisfactori

═

S' está portant á cap l'enrunament de un dels portichs de la Plassa da la Constitució, propietat del senyor Nogués, y la seva reconstrucció en línea y continuació de fatxada del balneari «Broquetas» quedant un bon espay á vía públic, Es una nova millora que hi ha que tenir en compte al nostre Ajuntament.

Mollet.

No 's parla d' altrá cosa que de festa major y del modo que 's decidirá el plet entre l' Alcalde y el Secretari senyor Alsina.

De la festa major se 'n parla com un aconteixement, puig que en aquest poble no estabem acostumat á altra cosa que á ensenyar les nostres miseries devant dels forasters, puig que les festes no les constituíen altres espectacles que dos ó tres balls en els que s' hi privaba de ballar als joves de tal ó qual poble com á reminiscencies dels temps bárbres.

L' actual Ajuntament que entrá baix el nom de retrógado, va donant mostres d' esser mes progressiu que 'ls que s' anomenen lliberals, ja que fins en les festes s' inspira en un esprit ample y generós, al revers dels que constituía el senyor Alsina que sols se mostraben lliberals quan se tractava de sortir de comissió y en altres determinats cassos que encara no s' ha dignat donarnosen explicació.

De la qüestió Alsina el públich ja somensa á sentirse cansat de tant atreviment, ja comensa á sentirse unicament vehí de Mollet y contribuyent, lo que vol dir que ha deixat de banda la part cómica del assumpto, per ocuparse ab detenció del modo que 'l conflicte s' ha de resoldre.

Tothom se recorda dels comptes publicats per l' actual Ajuntament y de les malversacions que 's descobreixen durant el temps que 'l senyor Alsina ha sigut el duenyo de Mollet y en sa virtut tot molletá se sent contrariat pel amparo que certa gent dispensa al senyor Alsina, que may haguessin conegut, interposant sa influencia pera imposar á dit subjecte al nostre poble, no obstant trobarse completament aburrit de la majoria dels habitants.

Es digna d' elogi la conducta del Alcalde, en no volguent presentar la dimissió del carrech apesar dels inconvenients y espines que li posa el caciquisme pera ferlo fracassar y obligarlo á retirarse. Això es lo que persegueix el senyor Alsina alabantse de que ho conseguirá per un ó altre medi.

═

En el número vinent procurarém publicar el programa dels festeigs y de les pesses del concert que l' *Orfeó Nova Catalonia* donará en el teatre de la societat «La Pau» diumenge a la tarde.

Parets

Ab regular animació han transcorregut les diades de la nostra Festa.

El diumenge a la tarde una numerosa multitut, com posta de gent de per aqui els volts, principalment de Granollers, s' aplegá en el poble y s' agombolá pe 'ls balls, dansant els joves al compás de les orquestes «La Catalana» y «Moderna Catalana» de Granollers.

Granollers.

Divendres fou dut al etern repós el cadavre de la que fou donya Carme Almirall y Guixer, viuda de Clapés, senyora que per les seves virtuts s' havía guanyat totes les simpatíes.

Als seus fills, singularment, als nostres amichs don Manel y don Francisco els hi enviém la demostració del nostre condol, per tant sensible pérdua.

═

—**HABITACIONS:** En casa particular, se cedirán una ó dues boniques y cómodes habitacions, ab tota assistencia ó sense ella.

Rahó: **Plassa Corona, 6. (Agencia de Negocis).**

═

A La Unió Lliberal avuy una companyía de Sabadell vindrá á representarhi la comedia *Don Gonzalo ó l' orgull del gech* de 'n Llanas.

═

Ha mort en plena joventut el nostre decidit company de causa y bon amich don Joan Casademunt.

La energía y constancia ab que sempre havía defensat les nostres doctrines, fan que sentím doblement la seva mort. Ab ell perdém un company com no n' hi han de més empenta.

Reposi en pau.

═

—**Sulfats de Coure DEBRIEG.**—D' acció segura y aplicació senzilla y económica.

Dipósit y venda: *Manel Tort.*—Granollers.

═

Podém avensar á nostres llegidors que per la festa major en el teatre de La Unió Lliberal hi cantara la Josephina Huguet.

═

Copiém de *La Veu de Catalunya* les següents ratlles, que interessen al nostre districte:

«La visita diaria den Travé.—Diu un diari:

«En una conferencia que celebró esta mañana el gobernador con el diputado á Cortes señor Travé, parece que se trató de política local y de asuntos que interesan al distrito de Granollers.»

Es la feina de cada día del diputat caciquista senyor Travé. No sabem que fassi altra cosa que rebre als caciquets del districte en el seu Café del Liceu y acompanyarlos al Govern civil.

¿Qué hi van a buscar a n'aquella casa del Passeig de la Duana? ¿Se proposen molts dels vividors que viuen arrapats a les Caixes Municipals dels pobles, obtenir prórroga per la patent de corso de que disfruten.?

El senyor Travé está incondicionalment al costat del Govern pera votar lleys contra Catalunya; del districte que per voluntat ministerial representa no se'n recorda sinó pera que perduri en ell el deplorable estat de coses, iniciat per antecesors seus dels partits turnants; el districte tampoch se recordaría d'ell, perque ni tant sols ningú'l coneix, excepció feta de quatre secretaris d'Ajuntament y matuters que tenen carta blanca pera viure ab la esquena dreta y destorbar l'acció de les persones honrades en aquells pobles en que encara no s'han pogut desembarassar del tot de la xusma que hi havíen acumulat els diputats cuners, els'Planas y Casals y els Ferratjes, que hán dominat en aquell districte.

El senyor Travé és el darrer representant d'aquet régim corromput en el districte de Granollers; peró cal regonéixer que com a perseverant en la causa que defensa, ningú'l guanya.

En aquesta tasca hi posa tot lo que té y tot lo que val ¿S'ha distingit en alguna altra cosa'l senyor Travé? No li sabem altres mérits que'ls indicats.

Que 'l senyor Travé pogués ferse escoltar per un duch de Bivona, s' explica; lo que 'ns extranya es que passi lo que passa en temps del senyor Manzano».

═

Dissapte passat el barri de Sant Domingo celebrá la seva festa de la manera següent:

A les set del matí, passada.

A les vuit, Ofici solemne á l' iglesia de Sant Francisco.

A les dotze, dansa en un envelat.

A les tres de la tarde, concert.

A les sis y á les 9, ball en diferents punts del barri.

La orquesta encarregada de tocar al envelat fou la «Moderna Catalana».

═

HACA y TARTANA SE VEN
Enginyer, 9. — GRANOLLERS

═

Segons se 'ns ha dit, en el Centre Católich per la festa major tenen contractada la companyía dramática catalana que dirigeix el primer actor don Jaume Borrás.

Ens alegraríem de que fos certa la noticia.

Imprempta de Jaume Joseph.—Granollers.

El Vallès. Setmanari autonomista, 11/8/1906, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

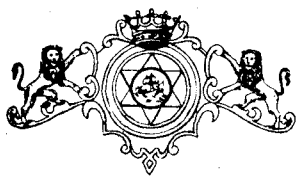

"EL NORTE"

Compañía Anónima de Segurs contra incendis

CAPITAL SOCIAL 5.000.000 de Ptes.

Agent: **Ramon Raméntol.**—*Lletjós, 31.*—**GRANOLLERS**

EL ÁGUILA

Magatzéms de Robes fetes pera Senyors y Noys

SECCIÓ Á MIDA

GORRES, IMPERMEABLES, MANTES Y ABRICHS DE TOTES MENES.

Plassa Real, 13.-BARCELONA

Imprempta "La Industria"

de

JAUME JOSEPH

Santa Elisabet, 3,--GRANOLLERS.

Treballs económichs pera 'l Comers y la Industria.
Material modern pera obres y revistes.
Especialitat en esqueles mortuories

Banch Vitalici d' Espanya

Segurs de Vida

Capital Social.	Ptes.	15 000.000
Reserva en 31 Desembre 1903. . . .	„	17.638.509
Capitals assegurats desde la fundeció de la Companyía fins á 31 Desembre 1904 .	„	447.209.151'76
Pagat als assegurats fins á igual fetxa.	„	30.758.545'62

Aquesta Societat se dedica á constituir capitals pera la formació de dots, redempció de quintes y demés combinacions análogas, rendas vitalicies, inmediates ó diferides y compra d' usufructes y nues propietats.

Domicili Social: **Ample, 64.-BARCELONA.**
Delegació á Granollers y son partit: **Carles Guimerá.-Plassa de la Corona, 5.—GRANOLLERS.**

Publicacions ESTVDIS

Edicions Populars

HISTORIA DE CATALUNYA

Recopilació y resúm de totes les publicades per eminents historiadors fins á la fetxa.
Desde'ls temps primitius fins al meeting de solidaritat catalana, celebrat á Girona el dia 11 de Febrer d'aquest any.
Obra d'estudi y propaganda.
Redacció á carrech de coneguts literats catalans.
Mapes y grabats.

Quaderns dezenals de 16 planas á 10 centims.

S' admeten suscripcions en l'Administració d'aquest periódich (carrer de Lletjós, 31.—GRANOLLERS).

SASTRERIA DE

J. GUASCH

Plassa del Bestiar, 42.--GRANOLLERS.

Tinch la satisfacció de participar á mos clients y al públich en general haver rebut els géneros de la temporada d'ístiu.

Trajos desde 40 á 100 pessetes

PROMPTITUT, ECONOMIA Y ESMERADA CONFECCIÓ

Agencia general de Negocis

DE

MANEL TORT. - Plassa de la Corona, 6 - Granollers.

Aquesta casa, s' encarrega de la tramitació y despaig de tota classe d'assumptes Judicials, Administratius y particulars; Representacions, Procures, Comissions: compra, venda y administració de tota classe de propietats, cens y dominis; préstems hipotecaris y en lletres; cobro de crédits de totes procedencies; Altes y Baixes de Contribució: Reclamacions; Redempció y venda de Cens; Procediments executius pera totes les Corporacions, Entitats y Oficines autorisades; Liquidació de drets Reyals; Associació y expedients de quintes; Serveys y trevalls especials pera 'ls Ajuntaments y Secretaris; etc; etc.

Tractes y honoraris convencionals. **Abonats de varies classes ó tarifes.**

El Problema Catalán obra escrita pel diputat provincial don Francisco Pí y Sunyer.—Preu: **30 céntims.**—Se ven á l' Administració d' aquest setmanari. (Lletjós, 31.—Granollers).

Disponible

El Vallès. Setmanari autonomista, 11/8/1906, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers